

РЕШЕНИЕ

№ 6842

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 19.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **4182** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от С. П. Ц., срещу Решение № 5029/2011 г. от 03.04.2012 г. на Комисията за защита на личните данни.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че административният орган е постановил един порочен акт, който не се основава на факти и обстоятелства, обективно установени и преценени от органа съгласно разпоредбата на чл. 35 от АПК. Възражава се, че личните данни, съдържащи се в нотариалния акт за дарение на недвижим имот в полза на г-н И., са използвани за доказване на определен факт в образувано гражданско дело пред Софийски районен съд /СРС/, както и че в конкретния случай интересите на [фирма] като „администратор на лични данни” са преимувствени пред теза на физическото лице, за което се отнасят данните. Жалбоподателят счита също така, че е налице непълнота на съдържанието на обжалвания административен акт, касаеща описанието на осъщественото нарушение, тъй като в акта има единствено констатации за обработването на лични данни в неспазване на принципа в чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, без обаче да е посочено кои конкретно данни превишават нормативните рамки и в какво се изразява

незаконосъобразността и липсата на добросъвестност при обработката на личните данни. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени обжалваното решение, както и присъди направените по делото разноски.

Ответникът – КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ /КЗЛД/ – редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – О. А. И. – редовно призована, оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба рег. № 5029/19.10.2011 г. на О. А. И. за това, че без да е представял оригинал или копие на нотариален акт за собственост на наследствения му имот [фирма] при завеждане на иск по чл. 415, ал. 1 от ГПК пред СРС е приложил нотариален акт за собствения му имот, който акт ответното дружество е придобило по незаконен начин, вследствие на което и обработването на личните данни, съдържащи се в този нотариален акт, е неправомерно.

Така подадената жалба е изпратена на [фирма], на основание чл. 36, ал. 1 от АПК и чл. 38, ал. 2 от Правилника за дейността на КЗЛД, за становище по изложените в нея факти, както и за предоставяне на информация откъде и по какъв начин дружеството се е сдобило с копие на документа за собственост. В определения от административния орган срок с писмо рег. № 5029/17.11.2011 г. [фирма] е изразила становище за неоснователност на жалбата, тъй като служители на дружеството са установили промяна в собствеността и са изпратили покана изх. № 368/21.01.2011 г. до жалбоподателя, с която го канили да открие партида на свое име, но той не се е съобразил с нея и вследствие на това, съобразявайки и нормативната уредба, топлинното дружество е променило титуляра на партидата. В становището е посочено още, че дружеството е „администратор на лични данни” с идентификационен номер 411, както и че регистъра на Агенцията по вписванията е публичен. С писмо рег. № 5029/11/23.02.2012 г. [фирма] е представила пред КЗЛД копие на нотариален акт за дарение на недвижим имот № 104, том V, рег. № 10636, дело № 818/2005 г., в който са посочени трите имена, единен граждански номер, номер на лична карта и адрес на жалбоподателя О. А. И..

На свое заседание, проведено на 01.02.2012 г., КЗЛД е взела решение за допустимост на жалбата и разглеждането ѝ по същество в открито съдебно заседание /препис-извлечение от протокол № 6/. С писма изх. № 5029/11/07.02.2012 г. О. И. и [фирма] са уведомени, че жалбата ще бъде разгледана по същество на открито заседание на КЗЛД на 29.02.2012 г. от 13.00 часа, като [фирма] е конституиран като ответна страна по жалбата.

Жалбата е разгледана на проведеното на 29.02.2012 г. заседание на КЗЛД, на което е прието решение за обявяване на жалбата за основателна и налагане на имуществена санкция на [фирма]. С решение № 5029/2011г. от 03.04.2012 г. КЗЛД е уважила жалба с рег. № 5029/19.10.2011 г. на О. И. срещу [фирма], като е приела, че същата е основателна и е наложил на ответната страна имуществена санкция в размер на 21 000 лева за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, осъществено чрез действия по

неправомерно обработване на лични данни. Така постановеното решение е подписано от председателя на КЗЛД с особено мнение, в което се сочат доводи за неоснователност на жалбата и липса на нарушение на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД от страна на топлофикационното дружество.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 38, ал. 6 от ЗЗЛД. Видно от приложената по делото обратна разписка жалбоподателят е бил уведомен на 05.04.2012 г. за оспорения административен акт, като жалбата срещу него, съгласно поставен върху същата регистрационен индекс, е подадена на 19.04.2012 г.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД в съответствие с предоставените й правомощия по чл. 38, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Решението е постановено след като е дадена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства – чл. 36 от АПК, както и след разглеждане на жалбата по същество в открито съдебно заседание съгласно чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и чл. 39, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация и е прието единодушно от членовете на административния орган /чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД/. Правилно също така административният орган е конституирал страните в развитото се пред него производство. Административният акт е постановен и в предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания, поради които жалбата на О. И. се приема за основателна и се уважава.

Настоящата съдебна инстанция намира обаче, че процесното решение е постановено в противоречие с материално-правни разпоредби и наведените в този смисъл доводи на жалбоподателя за липсата на нарушение по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД се явяват основателни. В процесния случай не е спорно по делото обстоятелството, че личните данни на О. И. са били обработени от [фирма], конституирана като ответна страна в производството пред КЗЛД, в качеството му на „администратор на лични данни” по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, който е изпълнил задължението си за регистрация пред КЗЛД. Не се спори също така, че в заявения регистър „Потребители на топлинна енергия” са заявени, че ще се обработват данни относно физическата и икономическата идентичност на лицата, както и други данни за потребителите на топлинна енергия. Спорен в процесния случай е единствено въпроса доколко при представянето на нотариален акт № 104/2005 г., в производството пред СРС, образувано по предявен иск с основание чл. 415, ал. 1 от ГПК, жалбоподателят е нарушил чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД. Съгласно цитираната разпоредба личните данни трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно. Обработването на лични данни от жалбоподателя, в качеството му на „администратор на лични данни” по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, е било извършено на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, съгласно, който обработването на лични данни е допустимо, когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. При съобразяване на цитираната разпоредба настоящата съдебна инстанция намира,

че в процесния случай е било налице условието за допустимост на обработването на лични данни на О. И., а именно: то е използвано за реализиране на законни интереси на топлофикационното дружество, което в случая се изразява в снабдяването и предоставянето на документи по събиране на претендиращи от него вземания пред СРС. Личните данни на О. И., които се съдържат в нотариален акт № 104/2005 г., са използвани именно за доказване пред СРС на факта, че той е собственик на топлоснабден имот, за който има неизплатени суми. В конкретния случай тези интереси на дружеството-жалбоподател безспорно са преимуществени пред тези на физическото лице, за което се отнасят данните. Предоставянето на личните данни на О. И., в качеството му на ответник в исково производство пред СРС, чрез представяне на нотариален акт като доказателство по делото, не сочи на недобросъвестност, тъй като чрез това се доказва защитната теза на ищеца, от което следва, че последният в качеството му на администратор на лични данни е действал именно в условието на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. За защита на своите законни интереси [фирма] се е снабдила с документа за собственост на О. И., което снабдяване видно от изложеното в представеното пред КЗЛД становището, е от Агенцията по вписванията. В тази връзка от една страна следва да се има предвид, че както и самия жалбоподател е отбелязъл, имотният регистър е публичен и всеки може да се снабди с незаверено копие от документа за собственост на трето лице /чл. 8, ал. 1 от ЗКИР/. Така и приложения пред СРС с исквата молба нотариален акт е бил незаверено копие. От друга страна следва да се има предвид, че обстоятелството от къде съответния „администратор на лични данни” се е снабдил с нотариалния акт не може да води само по себе си до заключението за недобросъвестно обработване на лични данни.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена.

С оглед изхода на делото и доколкото в настоящото производство от процесуалния представител на жалбоподателя е претендирано присъждането на разноските по делото, ответникът следва да заплати на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя сумата в размер на 200 лева, представляваща внесена държавна такса по делото и юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от С. П. Ц., Решение № 5029/2011 г. от 03.04.2012 г. на Комисията за защита на личните данни, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ да заплати на [фирма], [населено място], представлявано от С. П. Ц., с ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

